

opusdei.org

”Tusen takk for alt!”

Studenter fra Tyskland, Spania, Sverige og Uganda hjalp i sommer til med å bygge en grunnskole i Afrika.

22.11.2010

En ting lærte vi raskt fra folket i Uganda: deres takknemlighet og smittende glede. *Mweebale nnyo, mwebalire ddala!* Vi hørte disse ordene ofte de siste ukene, og gjentatt dem selv like ofte. På swahili betyr de: ”Tusen takk, tusen takk for alt!”

Disse ordene er en god oppsummering av årets prosjekt. Vi var selv svært takknemlige for å ha vært i stand til å delta i dette prosjektet og arbeide sammen med disse menneskene.

Denne gangen var vi en liten men optimistisk gruppe unge mennesker fra Köln, Essen, Hollerath, Lippstadt og Barcelona. Nedtyngnet av 14 kofferter som inneholdt en stor mengde klær til våre venner i Uganda, startet turen vår fra Düsseldorf den 10. august og gikk via Kairo til Entebbe.

I Bugala Studiesenter, et Opus Dei-relatert studenthjem i Kampala, sluttet ni andre studenter seg til vår gruppe, og derfra dro vi til Ssukka, der vi allerede hadde oppført en bygning med tre klasserom året før. Der ble vi hjertelig mottatt av landsbyfellesskapet, spesielt av barna som sang for oss. Antallet barn

var slående: fra forrige skoleår hadde det økt med 80 nye elever.

Tre ukers arbeid ventet oss der og en tydelig oppgave: å gjøre ferdig en ny skolebygning klar til bruk for disse barna og deres lærere. I de foregående ukene hadde en gruppe studenter fra Spania og Sverige allerede gjort mye arbeid, og de fire klasserommene i den nye bygningen var bygd opp til takhøyde. Prosjektet ble ledet av Jean Mwebasa, en student fra Makerere Universitet, som deltar i de kateketiske og kulturelle programmene på Bugala Studiesenter.

Dagen begynte kl. 7.30 med messe. Deretter var det frokost og en kort tur til byggeplassen. De ugandiske håndverkerne ventet på oss der, sammen med to fjell av sand, mange sekker sement, og selvfølgelig verktøyet vårt. Klokken ett dro vi tilbake til losjiet vårt – gården til

Jeans familie – for å spise lunsj. Etter en kort siesta, omtren kl. 14.30, dro vi tilbake til byggeplassen.

Ettermiddagene var litt mindre intense, slik at noen av oss kunne leke med Harriet og David og deres venner og til og med ha tid til en fotballkamp.

Etter aftensmat satt vi alle en stund sammen med hverandre og kunne lære mye om de forskjellige stammene i Uganda. På denne måten gikk de tre og en halv ukene raskt, og vi forlot mange nye venner og et land vi hadde blitt glade i. Til alle som gjorde dette prosjektet mulig:
mweebale nnyo, mwebalire ddala!